

ЛЮБОВ БЕЗ КОРДОНІВ

Наша сьогоднішня подія — це більше, ніж хода. Це висловлення нашої незгоди й обурення рішеннями, які ухвалюють без нас. Це вияв бунту проти примушування нас до принизливих поступок.

Уже багато років ми вимагаємо рівності, гідності та поваги до прав людини. Нам набридло бути громадянками другого сорту. Нам набридли насильство, вмотивоване упередженнями, дискримінація та життя у страху. Нам набридла понад двадцятирічна боротьба за шлюби й фальшиві передвиборчі обіцянки, які після виборів опиняються в кошику. Нам набридли зарозумілість влади та політикині, що відмовляють нам у базових правах. Нам набридло, що наш біль використовують у політичних іграх. Нам набридло лицемірство поборниць моралі.

Ми відчуваємо злість, безсилля, всюдисущу несправедливість і кривду. Ми боїмося за наше майбутнє та проживаємо жалобу за тим майбутнім, яке нам обіцяли і якого ми ніколи не побачили. Торік гаслом Маршу було: «Веселка, боа, антифашизм», а нашу радість від святкування затьмарював гнів. Ми несемо в собі злість і страх, але не дозволяємо їм нас руйнувати. Цьогорічний Марш Рівності в Торуні — це запрошення до співдії та спільної відповідальності. Ми віримо, що любов може бути реальним інструментом у боротьбі із системним пригнобленням. Ми перетворюємо наші емоції на дію, щоб будувати сильні спільноти — такі, що вистоять, коли їх оточує ненависть.

Цього року ми йдемо під гаслом «Любов без кордонів». Ми не відвертаємо погляду. Ми усвідомлюємо, що існує криза міграційних політик. Ми усвідомлюємо, що в багатьох місцях світу точаться війни. Мільйони людей зазнають переслідувань і кривди через свою ідентичність. Наш досвід квір-людей, часто важкий, не дозволяє нам відвертатися від інших форм несправедливості й пригноблення, закладених у системі. Як окремі люди ми не маємо великого впливу на міграційні процеси, збройні конфлікти, геноциди та їхні наслідки, однак віримо, що це не звільняє нас від залученості. Кожна, навіть найменша дія має значення.

Ми хочемо любові без кордонів. Ми хочемо солідарності всіх людей, які зазнають пригноблення. Ми хочемо, щоб кожна з нас повернулася із сьогоднішнього маршу готовою краще підтримувати людей з міграційним і біженським досвідом — не лише тому, що ті самі групи спрямовують свою ненависть і на нас. Саме тому ми звернулися до Фондації Eтіс із проханням підготувати

6 ПОРАД, ЯК ПІДТРИМУВАТИ ЛЮДЕЙ ІЗ ДОСВІДОМ ДОРОГИ

1. Дайте говорити «власним голосом», адже кожна людина хоче мати право самостійно вирішувати за себе.
2. Підтримуйте незалежність і самостійність.
3. Пам'ятайте: досвід дороги — не ярлик, а лише одна з ідентичностей людини.
4. Інтеграція, а не асиміляція. Дайте людям зберегти їхню культурну, мовну й релігійну ідентичність — тоді ми всі будемо справжнішими.
5. Підтримуйте місцеві ініціативи та мігрантські організації.
6. Черпайте дані про міграцію з надійних і перевірених джерел.

Нашою відповіддю на глобальний песимізм є локальний активізм. Тепер, більше ніж будь-коли, наш голос важливий. Ми не дамо себе залякати. Нас видно — і ми всюди. Ми сильні, а разом — ще сильніші, аби чинити опір тим, хто відмовляє нам у праві на існування.

Ми діємо в Торуні, бо це також наше місто. Саме ми організовуємо Марш Рівності та визначаємо його правила. Саме ми разом вирішуємо, яким голосом він кричить. Нас не цікавлять патронати, компроміси чи асиміляція ціною справжньої солідарності. Ми не дозволимо забрати в нас надію на кращий світ для всіх, а не лише для ЛГБТК+ людей. Ми віримо, що інтерсекційність — це шлях до визволення всіх людей, які зазнають пригноблення та насильства. Наша сила — у зв'язках, спільноті й турботі.

Нам потрібно зосередитися на тому, що ми можемо зробити разом, аби хоча б трохи протистояти кривдам, яких зазнають маргіналізовані люди. Хоча ми маємо менше, ніж нам потрібно, ми хочемо будувати довший стіл, а не вищий мур. Принесіть із собою те, чим можете поділитися, і долучайтеся до нас, щоб відсвяткувати спільну трапезу.

